SĂRAC ȘI CURAT

Avere n-am că este criză,
Fiindcă-așa a vrut Guvernul,
Iar tot ce am e-ntr-o valiză...
Așa mă va găsi infernul!

CAUZĂ ȘI EFECT

Cum țara toată e în criză
Și-i prea neputincios Guvernul,
Ne-am cam „dat foc toți la valiză",
Căci pe aproape e infernul!

Dineu de afaceri americano-vasluian

Americanilor sătui
Li s-au tăiat curcanul,
Iar celora de la Vaslui:
Curajul și elanul!

Moldovenii lui Ștefan cel Mare

De musulmani fiind sătui,
Că ajunsese și-n Vaslui,
Ei au luptat cu tot elanul
În frunte cu Peneș Curcanul.

Remember Constantin Tănase

El nu făcea umor la cote joase,
Cam tot era de... „nasul lui Tănase"
Și azi țin unii „sala" în picioare...
Când încăperea scaune nu are!

RONDELUL UNUI FESTIVAL

Cu umoriști e urbea plină,
Toți inși cu zâmbetul pe buze,
Lipsesc figurile ursuze
Și-i forfotă ca-ntr-o stupină.
Precum în preajma unei muze
Te simți, căci sufletul ți-alină:
Cu umoriști e urbea plină
Toți inși cu zâmbetul pe buze.
Tănase pare că-i de „vină,"
Vasluiul tinde să-l „acuze"
De **Festival**, doar să se-amuze,
Căci nu e unul de duzină...
Cu umoriști e urbea plină.

PROLOG

Când peste **Festival** cortina
Se va lăsa încetișor
Atunci vom da cu toții „vina"
Doar pe **satiră și umor.**

PARADA UMORULUI ÎN VASLUI

Când simți al toamnei fin fior
Și-aroma viilor mănoase,
În circuitul de umor
E-nscris **„Vasluiul lui Tănase**."
Cu umoriști în urbe plouă:
Artiști, poeți, toți buni de gură,
Poți să citești o glumă nouă,
Dar sub o altă semnătură.
Vizionări de exponate,
Deliciul gratis oferit,
Auzi de opuri lăudate
De cei ce nici nu le-au citit.
Când vremea trece, nu-ți dai seama,
Umorul este tot secretul,
La loc de cinste-i epigrama,
Rondelul, fabula, sonetul
Oricine riscul și-l asumă
Prin stilul scrisului tăios,
Luând tot greul vieții-n glumă,
Umorul fin, în serios!
Spre bine vrând să facă punte,
Sunt veseli, calmi, nu puși pe sfadă,
Cu răul știu să se înfrunte
Prin ironii în loc de spadă
Cum nu-i oricine talentat
Din cei veniți azi cu toptanu'
Vrem să ne ierte Cincinat,
Dar și Al. O. Teodoreanu!

VORBA LUI TĂNASE

Azi românii nu-s sub ruși,
Nici sub turci, ori alți intruși,
Ci trăiesc, doar se cuvine,
Cum s-a zis: Nespus de bine!...
Bine, bine, însă cine?!
Mapamondul sigur știe
Că-i la noi democrație
Și clamăm oriunde-n fală:
Singura originală!
Dar cerința-i încă vie:
„Davai ceas, davai moșie",
Harașo tovărășie!
Asta nu-i democrație!
Când nu-s bani nici de bucate,
Străzile sunt desfundate,
Apa-n piuă se tot bate,
Sunt corupți ce dau din coate,
Iar atenția s-abate
De la crunta sărăcie
Asta, da democrație!
De un timp e-adevărat
Că în NATO am intrat,
Am intrat și-n Uniune,
Însă mai avem lacune:
Ură, lene, răzbunare
Și hoții la drumul mare,
Chiar pe mine m-a furat
Somnul când eram în pat.

Dragi fideli ascultători
Astăzi peste soare-s nori,
Peste traiul nostru-i ceață,
Viața-i prinsă de o ață
Dusă-i în pustiu dreptatea,
E în grevă „Sănătatea"
Și-un întreg „Învățământ"
Răzvrătit pe drept cuvânt.
Însă Bănci avem luxoase,
Demnitari cu șapte case,
Trei mașini și slugi, piscină,
Iar de fură nu au vină,
Bani adună fără preget
Dându-se tot după deget,
De te-ntrebi, fir-ar să fie:
Asta e democrație?!
Cum reforma e în toi
Multe s-au schimbat la noi,
Dar o spunem cu suspine:
Nu-s defel schimbări în bine,
Căci o duce greu românul
Dacă nu e bun stăpânul
Ce-a promis în lung și-n lat
Până s-a văzut votat.
La câte-o societate
Toate-ar merge ca pe roate
Dar e pulsul dirijat
Spre ruină îndreptat
Și-n picaj
Blocajul vine
Dig-blocaj
Financiar
Cât un munte de ghețar...
Și mănânci pe datorie,
Ai restanțe la chirie,
Faci nopți albe, insomnie,
Dar speranța-i încă vie,
„Sus" e la Președinție,
„C-om trăi (cum zis-a) bine!"
Bine, bine, însă cine?!